

Ilmari 18v. lähtee vapaaehtoistyöhön

” Peruskoulun jaksoin rämpiä, koska siellä sai olla kavereiden kanssa päivät. Muut kiinnostavat asiat olivat suunnilleen liikunta, metallityöt ja ruokatunnit. Ysin jälkeen menin amikseen autotekniikkapuolelle, kun työkalut pysyivät hanskassa, enkä muutakaan keksinyt.

Tokana vuonna lukeminen ei napannut vähääkään. Ruotsin ja englannin kieliopin kanssa tuli vaikeuksia niin kuin peruskoulussakin. Pari kurssia jäi suorittamatta, sitten en mennyt kouluun enää ollenkaan. Vuosi meni himassa pleikkaria pelatessa, ja tulevaisuus oli ihan katkolla, mistä tuli sanomista porukoiltakin.

Kickboxing on ollut mun harrastus jo viisi vuotta. Treeneissä mä tutustuin Carloon, italialaiseen kaveriin, joka oli tullut tänne vapaaehtoistuuniin EVS-ohjelman kautta jostain Veronasta Pohjois-Italiasta. Me ruvettiin pyöriin samoissa porukoissa nuorisotalolla, jossa Carlo oli vapaaehtoistuunissa. Italiaa en osannut muuta kuin ”ciao!”. Onneksi molemmat osattiin englantia sen verran, että pystyttiin juttelemaan. Oli aika makee juttu huomata pystyvän puhumaan vieraalla kielellä.

Kerran sanoin Carlolle, että olen kohta 18, mutten vieläkään tiedä mikä musta tulee isona. Siihen hän vastasi, ettei tiedä hänkään, oli lähtenyt just sen takia maailmalle, katsomaan selviääkö suunta toisessa ympäristössä. Hän suositteli mulle samaa heittäen ”pienen” haasteen, että vaatii rohkeutta lähteä, vaikka hänen kotimaahansa Italiaan.

Seuraavana päivänä kysyin nuokkarin ohjaajalta, miten suomalainen vois lähteä EVS:ksi. Se kertoi mulle, miten homma menee ja sano, että ne vois ihan hyvin toimii lähettävänä tahona ja näytti, miten EVS-tietokanta toimii. Sieltä löytyi vuodeksi vapaaehtoistyötä urheilun parissa Suzzarassa Pohjois-Italiassa Associazione Polriva -nimisen järjestön kautta. Kielipään heikkous sai mut pelkäämään ja kelailemaan asioita iltaisin, mutta ennen lähtöä käyty valmennus vähän rauhoitti perhosia vatsassa. ”

Sofia 26v. lähtee harjoitteluun

” Kielet ja kirjallisuus ovat aina olleet suuri intohimoni. Venäjän kielen opin äidiltäni, joka varttui Pietarissa, missä hän kohtasi suomalaisen isäni eräänä kaukaisena elokuuna. Äiti tuli Suomeen rakkautensa perässä, ja tässä minäkin nyt olen. Venäjän ja suomen lisäksi puhun melko hyvin espanjaa ja sujuvasti englantia vietettyäni vuoden opiskelijavaihdossa Irlannissa Dublinissa.

Muistan, että alkuaika Dublinissa oli aika vaikeaa. Minua vaivasi ankara koti-ikävä, sillä olin ensimmäistä kertaa yksin ulkomailla, vieraassa maassa ilman perhettä ja ystäviäni. Oli raskasta yrittää pärjätä vieraalla kielellä ja omaksua maan tapoja, kun halusi koko ajan takaisin kotiin. Kriisi meni onneksi ohi parissa kuukaudessa, ja aloin viihtyä, kun sain uusia ystäviä eri puolilta maailmaa. Loppujen lopuksi se oli aivan ihana vuosi!

Kaupallisen alan valinta ei ollut minulle itsestänselvyyttä, sillä en ole koskaan pitänyt itseäni mitenkään myyntihenkisenä ihmisenä. Lähdin ammattikorkeakouluun opiskelemaan kansainvälistä kauppaa, koska halusin hyödyntää työelämässä kielellistä lahjakkuuttani.

Nyt opintoni ovat lopputyövaiheessa, mutta koen olevani jonkinlaisessa ammatillisessa kriisissä, vaikka en ole vielä valmistunutkaan! Minua kiusaavat ajatukset siitä, valitsinko oikean opiskelualan ja voinko löytää alalta työpaikan, joka sopii minulle ”henkisesti” – oman paikkani kaupallisesta maailmasta.

Päädyin keskustelemaan ajatuksistani oppilaitoksemme kansainvälisten asioiden koordinaattorin kanssa. Hän kertoi minulle mahdollisuudesta hakea CIMOn harjoitteluun Argentiinaan Finpron toimistoon Buenos Airesiin. Näköalapaikka Suomen viennin edistämisen parissa kuulosti minusta hyvältä ajatukselta. Hain paikkaa ja minut valittiin! Luulen että espanjan taitoni ja aiempi ulkomaankokemukseni oli siinä se ratkaiseva tekijä. ”

Kaisla 20v. lähtee opiskelemaan

” Sukeltaminen kirkkaissa vesissä on hienointa mitä tiedän. Siinä tuntee lentävänsä toisessa maailmassa. Joitakin ajatus syvyyksistä pelottaa, koska vastaan voi tulla kalojakin, mutta eivät ne minua vielä ole varpaasta purreet! Myönnän olevani elämysfriikki ja nautin kaikesta uudesta.

Roolipelejä harrastan kai siksi, että niissä saan omaksua vieraan identiteetin ja samastua siihen. Ei varmaankaan ole yllätys, että matkailu on aina vetänyt minua puoleensa, olin jo 15-vuotiaana yksin kielikursseilla Ranskassa kaksi viikkoa Alliance Françaisen kautta. Ranskaan rakastuin ensisilmäyksellä.

Lukion jälkeen olin kahden vaiheilla – lääketiede vai biologia? Valitsin biologian, koska haluan erikoistua nimenomaan meribiologiaan. Ensin pitää tietenkin päästä yliopistoon, mutta en ole siitä huolissani, pääsen kyllä. Minua pari vuotta vanhempi serkkuni lähti opiskelemaan sirkusalaa Lontooseen ja hän suositteli minulle lämpimästi ulkomailla opiskelua.

Kävin Ranskan kulttuurikeskuksen opintoneuvonnassa CampusFrancia hakemassa tietoa Ranskan koulutustarjonnasta. Bretagnen yliopistossa Brestissä voi opiskella meribiologiaa ja aion pyrkiä sinne. Sitä ennen täytyy parantaa kielitaitoa, sillä lyhyellä kouluranskalla opiskelu voi olla vähän turhan haasteellista. Kuukauden päästä lähdän Pariisiin Disneylandiin kesätöihin. ”

Marko 32 v. lähtee töihin

” Ja tapahtui eräänä päivänä, että ylimmäältä johdolta kävi käsky, että konttoristamme on väkeä ulos pantava. Niinpä minäkin sain lähteä. No, kymmenen vuotta pankkitoimihenkilönä opetti ainakin sen, että rahan haaliminen voi tuottaa yhtä paljon harmaita hiuksia yhdelle kuin jollekin toiselle konkurssi.

Työttömyydestä on vähän vaikeaa repiä hurttia huumoria, mutta oman toimeni kuoletuksessa helpotti se, että olin ehtinyt miettiä alan vaihtoa jo kauan ennen huhuja tulevasta fuusiosta. Työni koin kolikkona, jonka toinen puoli oli samaa kolikkoa.

Ansiosidonnaisella päivärahalla on ollut aikaa harrastaa eräretkeilyä ja lintujen bongaus, jolle ”kyltteri” viiniharrastus tarjoaa tismalleen yhtä rentouttavan vastapainon. Asioita puntaroituani olen päätenyt siihen, että pankkiin en enää palaa, nyt saa jokin muu viedä, voihan sitä ihminen muutakin tehdä.

Portugalista mieleeni tulee viinit, muuttolintujen bongausreitit ja tyttöystäväni Sandra, joka on syntyisin Coimbrasta. Olemme käyneet siellä yhdessä kymmenisen kertaa, mutta portugalin kieli ei tosin vielä oikein taivu suussani ja puhumme keskenämme englantia. Muuttohaaveita on ollut ilmassa, Lahdesta Lissaboniin.

Pari viikkoa sitten kävin työvoimatoimistossa EURES-neuvojalla tutkailemassa vaihtoehtoja ja sain kuningasjatuksen lähteä kolmen kuukauden työnhakumatkalle Portugaliin. Siellä paikallinen EURES-ihminen ottaa minut vastaan ja opastaa työnhaun saloihin. Sandran perheeltä saan taatusti myös kosolti hyviä vinkkejä. ”

Ilmari

” Vuosi Italiassa kului loppua kohti vauhdikkaasti, mutta alku oli kyllä aika kaaosta. En tajunnut ihmisten puheesta mitään ja kaikki tuntui muutenkin aika hämäävältä, ihmisten vilkkaus ja se, että kaikkea joutui välillä venaamaan kauemmin kuin oli tottunut.

Päivät meni urheilukisojen ja liikuntatapahtumien järkkäilyissä ja junnujen valmentamisessa, mikä oli sentään tuttua puuhaa. Onneksi työkielenä oli englanti, loppu selvisi viittomalla. Kävin myös italian kurssilla ja nyt se sujuu sen verran, että pärjään tietä kysyessä ja ravintolassa. Pitää uskaltaa puhua, ei kukaan naura pikku kämmeille. Ihmiset on samanlaisia kaikkialla.

Carlo oli oikeassa siinä, että ympäristön vaihto auttaa selvittämään suuntaa, jotenkin sitä näkee asiat uusin silmin. Tajusin, että liikunta on mun juttu, siksi panin jo paperit vetämään tavoitteena liikunnan-ohjaajan perustutkinto.

Siisti kokemus, jota suosittelen jokaiselle. Kannattaa kuitenkin varautua siihen, että aina ei ole helppoa, joskus voi tulla äitiäkin ikävä, mutta sekin kasvattaa. Pitää vaan luottaa itseensä. Olen valmis lähtemään uudelleenkin, jos vaikka koulusta järjestyy vaihtopaikka. Ehkä Italiaan tai sitten jonnekin muualle, saa nähdä. ”

Sofia

” Harjoittelu Buenos Airesissa oli mieltä avartava kokemus, joka auttoi myös ratkaisemaan mielessäni myllertäneet ristiriidat ja hahmottamaan asiat laajemmin. Kaupallisuuden peikkoni kukistui, kun ymmärsin, että kansainvälinen kaupankäynti on kulttuurien välistä kommunikointia ja vaihtoa siinä missä mikä tahansa muukin kansalliset rajat ylittävä vuorovaikutus.

Helpotus oli suuri, kun oivalsin löytäneeni juuri sen mitä olin etsinyt. Harjoittelusta sain uutta puhtia myös lopputyöni tekemiseen – tradenomin paperit saan käteen tässä kuussa. Olen jo hakenut samaan paikkaan Finprolle konsulttitehtäviin, sillä viennin edistämisen tehtävät tarjoavat minulle mahdollisuuden hyödyntää kaupallista osaamistani, kielitaitoani ja kulttuurintuntemustani laajemmin kuin useammat muut työtehtävät. ”

Kaisla

” Työntäyteinen kesä Pariisin Disneylandissa on nyt takana, ja opinnot Brestin yliopistossa alkoivat juuri. Nautin täysin sydämin täällä olostani, sillä opiskelutoverit ovat todella mukavia ja ympäristö on täynnä kaikkea kivaa. Muutamia kiinnostavia kandidaatteja poikaystäväksi on myös ilmaantunut, mutta seurustelulle ei jää aikaa. Opiskelu vie lähes kaiken ajan ja energian, ja sanakirja uhkaa kulua puhki luennoilla!

Opintojen rahoittaminen ei ole täällä sen kummallisempaa kuin Suomessakaan, Kelan opintotuki asumislisineen tulee tännekin. Olen hankkinut lisätienestettä vetämällä aerobic-tunteja, mutta opintolainaa oli silti pakko ottaa. Rahan käytön kanssa saa olla tarkkana, joten shoppailusta ei voi haaveillakaan. Kesäksi aion töihin johonkin kaupungin kahviloista.

Meribiologiaan saan erikoistua vasta parin vuoden päästä kun saan opintoni maisteritasolle. Kiinnostus biologiaan on kuitenkin niin valtava, että olen jo nyt suunnitellut päässäni jatko-opintoja. Itämeren tutkimus olisi kiehtovaa, mutta Etelä-Amerikka, Kalifornia ja Australia tarjoaisivat kyllä kirkkaammat vedet ja värikkäämmät vedenelävät. ”

Marko

” Heti alkuun minut ohjattiin koulunpenkille, kielikurssille portugalin alkeita opettelemaan kolmena iltana viikossa. Toisella viikolla sain viinitilalta hommia rypäleiden poimijana. Ulkotyössä kunto kasvoi kohisten, eikä ollut turhaa stressiä niskassa. Vapaa-aikoina täyttelin työhakemuksia, päivät ahersin köynnösten parissa ja iltaisin istuin kielikurssilla, joka alkoi sekun jo kantaa hedelmää.

Se oli oikeasti perjantai 13. päivä, kun Sandra kertoi uutisensa, kohtalo osaa kai lukea kalenteria. Hänellä oli ollut aikaa miettiä, mitä elämältään halusi, enkä minä kuulunut enää hänen suunnitelmiinsa. Ero löi todella lujaa, sillä minun mielestäni meillä oli kaikki hyvin. Minun mielestäni. Hae siinä sitten töitä ja kannan rypäleitä, kun on itseltä mehut pihalla.

Kolmannen kuukauden alussa sain kutsun haastatteluun suurehkoon viinitaloon, joka etsi itselleen markkinoijaa Pohjois-Euroopan alueelle. Kaupallinen koulutus, viinituntemus, suomen, ruotsin ja englannin taito plus portugalin alkeet oli yhtä kuin työpaikka minulle pääkallopaikkana Lissabon, edustusreissuja tarvittaessa. Aurinko paistoi jälleen, ja tunsin, että elämä on siellä, missä minäkin. ”

